

קכ. א. גנב שמסר לשומר ומשך השומר והוציאו מרשות בעלים – מי חייב לשלם?
ב. אדם הנחבא ביערות וגונב שם בהמות, וטובחן ומוכרן ובני אדם רואין אותו – האם דינו כגולן או כגנב?
(עט)

א. למסקנת סוגיתנו, תקנו משיכה בשומרין (ורב הונא חולק. ולר' אמי – מדאורייתא תוס'), ומתחייב הגנב במשיכת השומר (רש"י. ולהנמו"י ועוד – חייב השומר).
ב. דינו כגנב, אע"פ שרואים אותו, כיון שעושה מעשיו בהתבא.

קכא. מפני מה אסרו לגדל בהמה דקה בארץ ישראל, ומה הדין אם מגדלה בתוך ביתו? ומה דין בבל לענין זה? (עט:פ.).

משום ישוב ארץ ישראל, שמפסיד השדות. ושדות א"י סתמן של ישראל הן (רש"י. וכלולים כאן שני טעמים, לתא דגול, וישוב א"י – ע' בראשונים ובפוסקים).
גידול בתוך הבית עם שמירה שלא תצא ותזיק – רבן גמליאל התיר, וחכמים חולקים על כך (רש"י, וכמעשה דחסיד אחד. וע' רמ"ע מפאנו – פ"ה).
ומשבא רב לבבל, (או רב ממש, או שרבו המתישבים שם. רש"י) – עשו בבל כארץ ישראל.

קכב. א. כמה תנאים התנה יהושע בהנחלתו את הארץ?

ב. איזה תנאי המוזכר בברייתא אינו מתנאי יהושע אלא שלמה אמרו, ומדוע?

ג. האם מותר לעקור עשבים משדה תילתן של חבריו? והאם יש בדבר משום איסור כלאים?

ד. האם תנאי יהושע קיימים רק בארץ ישראל? (פא-פב.).

א. בברייתא איתא 'עשרה תנאים' והעמידה כריב"ל. ובברייתא שהביא ר' יוחנן מוזכר תנאי נוסף. וכן יש תנאים נוספים אליבא דיהודאי.

ב. מהלכין בשבילי הרשות – שלמה אמרה. משום 'אל תמנע טוב...!'

ג. בגמרא חלקו בין נטעו לזרע, שמותר ליטול העשבים, ובין נטעו לזירין, שהעשבים מסייעים להם ואסור ליטלן. ועוד חלקו בין תלתן המיועד לאדם, שמותר ליטלו, ובין המיועד לבהמה (וניכר הדבר לפי סידור הערוגות).

ולענין כלאים – בכל מקום שעתיד לעקרו, שמפסידו – אין מחייבין אותו לעקור. (ודוקא כשעלו מאלהן, אבל לזרוע – אסור. תוס'. ואין מדובר כאן בעשבים רעים אלא בצמחים הראויים לאדם – ע' חזו"א).

ד. אמר שמואל, תנאין שהתנה יהושע – אפילו בחו"ל. (ויש ראשונים שגרסו בגמרא מחלוקת בדבר).

קכג. מהו המקור לקריאת התורה בשני ובחמישי, ובמנחה בשבת? (פב.).

בשני ובחמישי – תקנת נביאים מימות משרע"ה, שלא ילכו ג' ימים ללא תורה. ועזרא הוסיף לתקן שיקראו לתלמידי גברי עשרה פסוקים.

מנחה בשבת – תקנת עזרא, משום יושבי קרנות (שעוסקין בסחורה ואין קורין בשני וחמישי – רש"י).

קכד. מהן הנפקות המוזכרות בסוגיתנו, בכך שירושלים נתחלקה לשבטים? (פב:).

אין הבית חלוט בה (זקם הבית... לקונה אותו לדורותיו); אינה מביאה עגלה ערופה ('אשר נתן ה'א לך לרשתה'); אינה נעשית עיר הנדחת ('עירך'); אינה מטמאה בנגעים ('ארץ אחוזתכם').